Η ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

* * *

ΕΔΩ ΚΑΙ τρεις δεκαετίες σχεδόν, το αίτημα της Αυτοδιάθεσης της Κύπρου είναι αισθητό, περισσότερο εξ' αιτίας μιας συγγνωστής ενοχής, παρά εξ' αιτίας μιας τεκμηριωμένης ένστασης. Είναι εντυπωσιακό ότι, η Αυτοδιάθεση των λαών γενικά, είναι όχι μόνο θεμιτή, αλλά και ευκταία από τους πάντες. Μόνο για την Κύπρο, οι διάφορες δυσκολίες στην υλοποίηση γίνονται τόσο καθοριστικές, ώστε να μην τολμούμε καν να *αναφέρουμε* την Αυτοδιάθεση, σαν την απαράβατη αρχή για τη διευθέτηση του λεγόμενου "Κυπριακού προβλήματος". Αλλά από εδώ ξεκινούν και οι αντιφάσεις, οι παλινωδίες και η αναποτελεσματικότητα, όχι μόνο των πολιτικών ηγεσιών, αλλά και ενός ολόκληρου λαού.

Η ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ, η θεμελιώδης αρχή που αναφέρεται στους λαούς όσο και στα πρόσωπα, μπορεί να υποβάλλει αιτήματα εθνικά, κοινωνικά, αλλά και ατομικά. Πάντοτε όμως κινεί τις ουσιωδέστερες απελευθερωτικές διαδικασίες και πάντοτε οδηγεί σε μια ουσιαστική πολιτική χειραφέτηση. Στοχεύοντας σταθερά σ' αυτά τα τελευταία, βλέπουμε ενιαία την αυτοδιάθεση του σώματος μας, του χρόνου και της δραστηριότητας μας, του χώρου και του περιβάλλοντος μας, της πατρίδας μας και του κοινωνικού συνόλου. Σύμφωνα με αυτή την αντίληψη, το αίτημα της Αυτοδιάθεσης της Κύπρου, της ημικατεχόμενης πατρίδας μας, δεν μπορεί παρά να είναι η πρώτη αιχμή.

ΜΕ ΠΙΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ πολιτικούς όρους, εμμονή στο αίτημα της Αυτοδιάθεσης της Κύπρου σημαίνει: σταθερή αντίδραση σε κάθε κατάφορη "Διεθνή" επέμβαση στην ιστορία του τόπου μας - είτε πρόκειται για την "Τριμερή Συμφωνία" περί Δημιουργίας του κυπριακού κράτους, είτε για την Τουρκική εισβολή του '74, είτε για οποιαδήποτε ετερόκλητη "προσφορά καλών υπηρεσιών". Επίσης, σημαίνει σταθερή αντίδραση σε όλες τις συγκαλυμένες, ιδεολογικοποιημένες "εσωτερικές" σκοπιμότητες, που από το '60 και μετά έχουν διαμορφώσει το σημερινό πρόσωπο της πατρίδας μας, κυριολεκτικά μέσα σε μια θεσμική παραζάλη.

Η ΚΥΠΡΟΣ είναι χώρα κηδεμονευόμενη: το κυπριακό κράτος οφείλει την ύπαρξη του σε διεθνή "Συνθήκη Εγκαθίδρυσης". Το κυπριακό σύνταγμα είναι δοτό - δεν ψηφίστηκε ποτέ από τον λαό. Η Κύπρος είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που το σύνταγμα της απαγορεύει, έστω έμμεσα, την άσκηση του δικαιώματος της Αυτοδιάθεσης. Οι πολίτες της Κύπρου εξαργυρώνουν εφ' άπαξ το ιδεώδες της εθνικής ανεξαρτησίας με τρείς "Διεθνείς εγγυητές". Ηδη από το '60, 98 τ.μίλια του εδάφους της Κύπρου αποτελούν κυρίαρχο

αγγλικό έδαφος, ενώ συνεχίζει παραπλανητικά να χρησημοποιείται ο όρος "Αγγλικές βάσεις". Η Κύπρος τέλος, απλά, είναι σήμερα ημικατεχόμενη από τα τουρκικά στρατεύματα εισβολής.

ΘΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΟΥΣΑΝ τόνοι χαρτιού για να αναλυθούν τα φυσικά επακόλουθα των όρων με τους οποίους ξεκίνησε η "ελεύθερη" πολιτική και κοινωνική ζωή στην Κύπρο - όλα τα "αντιαυτοδιαθεσικά" προϊόντα που τα τελευταία τριάντα χρόνια αναδείχθηκαν σε πρότυπα, μέτρα, κριτήρια, θεσμούς. Αυτά είναι γνωστα σε πολλούς. Αντί να μεμψιμοιρούμε, προτείνουμε τη ριζική ανατροπή τους: τη διεκδίκηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης ***ολόκληρου του ενιαίου γεωγραφικού χώρου της Κύπρου, χωρίς πληθυσμιακές και δημογραφικές αλλοιώσεις.*** Το ζήτημα της κατοχύρωσης των δικαιωμάτων του τουρκοκυπριακού πληθυσμού, συνάδει απόλυτα με αυτή την αρχή, *εφόσον ακριβώς πρόκειται για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων της μειοψηφίας.* Εμείς οι ίδιοι θα προστατεύσουμε αυτά τα δικαιώματα, διατηρώντας όμως την ιστορική γνώση ενός γεγονότος: ότι, για περισσότερο από τριάντα χρόνια, αυτή η μειονότητα, είτε αυτοβούλως είτε υποκινημένη από ξένα συμφέροντα, όχι μόνο λειτούργησε ανασταλτικά για διάφορες προοδευτικές εξελίξεις που αφορούσαν το σύνολο του πληθυσμού, αλλά επίσης - και είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε αυτο - στις πλείστες των περιπτώσεων λειτούργησε καταπιεστικά. Η άποψη ότι και οι τουρκοκύπριοι δικαιούνται να ασκήσουν (ξεχωριστά) το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, ειδικά με τη σημερινή εξέλιξη των πραγμάτων, θα ισοδυναμούσε με αποδοχή των τετελεσμένων της εισβολής - η οποία αποσκοπούσε σε αυτο ακριβώς: στη διχοτόμηση ενός ενιαίου χώρου.

Η ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΗ θέση που απορρέει απο τα προηγούμενα, καθώς γίνεται αντιληπτό, διαφέρει πολύ από την τρέχουσα, κοινώς προβαλλόμενη, γιατί εντάσσεται στη δημιουργία των προϋποθέσεων για την άσκηση του δικαιώματος της Αυτοδιάθεσης - μάλιστα αποτελεί την πρώτη προϋπόθεση. Η τρέχουσα αντικατοχική θέση ενσωματώνει αναγκαστικά όλες τις πιέσεις της διεθνούς πρακτικής, καθώς και την αλλοτριωτική επίδραση των τριάντα χρόνων πολιτικής κηδεμονίας. Γι'αυτό και είναι ψευδεπίγραφη και αναποτελεσματική. Το αντικείμενο που υποτίθεται ότι περιφρουρεί, δεν ειναι κανένα ιδεώδες ελευθερίας ή απελευθέρωσης, είναι το "υπαρκτό","Ανεξάρτητο Κυπριακό Κράτος". Κανένας λαός δεν θα θυσιαζόταν για ένα τέτοιο ιδεώδες και κανένα άτομο δεν θα πίστευε πραγματικά σ'έναν αγώνα γι'αυτό το σκοπό.

ΑΥΤΑ ΛΟΙΠΟΝ αντιπαραθέτουμε σε όλες τις "ρεαλιστικές" αντιμετωπίσεις που, είτε ως κυβερνητικές, είτε ως αντιπολιτευτικές, είτε ακόμη ως εξωκοινοβουλευτικές, εναλλακτικές ή επαναστατικές, έχουν διαγράψει το αίτημα της Αυτοδιάθεσης της Κύπρου σαν ανεδαφικό. Κάτι που ιστορικά στοιχειοθετείται και τεκμηριώνεται είναι πως,

"αντιρεαλιστικές" πολιτικές θέσεις έχουν περισσότερες πιθανότητες ιστορικής υλοποίησης, εφόσον διατηρούν αλώβητο το επαναστατικό τους περιεχόμενο, αντίθετα από τις "πραγματιστικές" και "προσγειωμένες". Εξάλλου, είναι πρόσφατη η εμπειρία μας από τον καταστροφικό διχασμό ανάμεσα στο "Εφικτό" και το "Ευκταίο", που υποβλήθηκε κατά την περίοδο πριν από την Τουρκική εισβολή.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ *Επιτροπή εκδηλώσεων της Ομάδας Πρωτοβουλίας για την Αυτοδιάθεση της Κύπρου*, διόλου δεν υποδηλώνει μια διάθεση μεγαλοστομίας εκ μέρους μας. Αντίθετα: μακρυά από μεγαλεπίβολες διακηρύξεις περί αποφάσεων, συμβουλίων και φορέων, καταθέτουμε την ατομική και συλλογική μας διάθεση να σ υ ν ε υ ρ ε θ ο ύ μ ε στα πλαίσια μιας επιτροπής πολιτιστικών εκδηλώσεων, (που εξάλλου δεν θα ασχολείται με θέματα "γενικού" πνευματικού ενδιαφέροντος αλλά οι εκδηλώσεις της θα αντικατοπτρίζουν την επιμονή μας στο γενικώτερο απελευθερωτικό νόημα της λέξης *Αυτοδιάθεση*) και να υλοποιήσουμε σταδιακά την Ομάδα Πρωτοβουλίας για την Αυτοδιάθεση της Κύπρου. Το αν και κατά πόσον θα προχωρήσουμε σε αμεσότερες πολιτικές δραστηριότητες, θα το αποφασίσουμε μέσα απο την τριβή αναμεταξύ μας, τις συζητήσεις, τις συγκρούσεις ίσως, αλλά εντέλει τη συλλογική λειτουργία μας. Καθώς γίνεται αντιληπτό, πρόκειται για μια νεα ανοικτή πρωτοβουλία και, μια και δεν απαριθμούμε μέλη ή οπαδούς, θεωρούμε ότι εφεξής, ισχύει ανοικτή πρόσκληση προς τον καθένα.

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ